

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0359/2008

18.9.2008

SPRAWOZDANIE

z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy'ego: przyszła struktura nadzoru (2008/2148(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Ieke van den Burg, Daniel Dăianu

(Inicjatywa – art. 39 Regulaminu)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI: SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA W SPRAWIE TREŚCI ŻĄDANEGO WNIOSKU (ŻĄDANYCH WNIOSKÓW).....	8
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	15

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy'ego: przyszła struktura nadzoru (2008/2148(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając czwartą dyrektywę Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydaną na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek¹,
- uwzględniając siódmą dyrektywę Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r., wydaną na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych²,
- uwzględniając dyrektywę Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych³,
- uwzględniając dyrektywę Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń⁴,
- uwzględniając dyrektywę 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów⁵,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych⁶,
- uwzględniając dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego⁷,
- uwzględniając dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych⁸,
- uwzględniając dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku

¹ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

² Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

³ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

⁴ Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7.

⁵ Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5.

⁶ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

⁷ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

⁸ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

regulowanym¹,

- uwzględniając dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przedrzedagowana)²,
- uwzględniając dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przedrzedagowana)³,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej (Solvency II) (przekształcenie) (COM(2008)0119),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 września 2004 r. w sprawie zapobiegania i zwalczania niewłaściwych praktyk korporacyjnych i nadużyć finansowych (COM(2004)0611),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2004/913/WE z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie wspierania odpowiedniego systemu wynagrodzeń dyrektorów spółek notowanych na giełdzie⁴,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie białej księgi na temat polityki w dziedzinie usług finansowych na lata 2005-2010⁵, z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie konsolidacji usług finansowych⁶, z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie aktualnego stanu integracji rynków finansowych UE⁷ oraz z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej⁸,
- uwzględniając sprawozdanie Forum Stabilności Finansowej dotyczące wzmocnienia rynku i odporności instytucji z dnia 7 kwietnia 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady dotyczące ram nadzorczych i ustaleń dotyczących stabilności finansowej UE, przyjęte w dniu 14 maja 2008 r., oraz konkluzje Rady w kwestiach pokrewnych wydane w następstwie posiedzeń z dnia 3 czerwca 2008 r., 4 grudnia 2007 r. i 9 października 2007 r.,
- uwzględniając art. 192 akapit drugi traktatu WE,
- uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0359/2008),

¹ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

² Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

³ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

⁴ Dz.U. L 358 z 29.12.2004, s. 55.

⁵ Dz.U. C 175E z 10.7.2008, s. 392.

⁶ Dz.U. C 303E z 13.12.2006, s. 110.

⁷ Dz.U. C 45E z 23.2.2006, s. 140.

⁸ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 394.

- A. mając na uwadze, że trwa przegląd dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE oraz oczekiwany jest wniosek w sprawie agencji ratingowych,
- B. mając na uwadze, że Komisja nie uwzględniła szeregu postulatów Parlamentu, w tym postulatów zawartych w wyżej wymienionych rezolucjach, oraz mając na uwadze, że załącznik zawiera listę ewentualnych sugestii dotyczących sposobów poprawy funkcjonowania nadzoru rynków finansowych,
- C. mając na uwadze, że nadzór finansowy nie dotrzymał kroku integracji rynku, a ewolucja rynków finansowych na świecie wymaga aktualizacji istniejących systemów regulacji i nadzoru, aby lepiej radzić sobie z ryzykiem systemowym, zapewnić stabilność finansową, realizować cele UE oraz przyczynić się do dobrego zarządzania finansami na świecie,
- D. mając na uwadze, że wszelkie propozycje legislacyjne Parlamentu powinny dotyczyć zasad ogólnych, a zalecenia przedstawione w załączniku należy opracować we współpracy z organami nadzorczymi, podmiotami działającymi na rynku finansowym oraz innymi odpowiednimi organami,
- E. mając na uwadze, że rośnie liczba podmiotów ogólnoeuropejskich, których działalność rozciąga się na kilka krajów; mając na uwadze, że wzajemne powiązania między wieloma organami krajowymi doprowadziły do bardziej złożonej sytuacji i zatarły granice odpowiedzialności, szczególnie w zakresie nadzoru ostrożnościowego w skali makro i zarządzania kryzysowego,
- F. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy, wywołany przez kredyty hipoteczne o podwyższonym ryzyku udzielane w USA oraz produkty pochodne, zyskał zasięg ogólnosiwiatowy w wyniku coraz bardziej zintegrowanego charakteru rynków, co dobitnie pokazuje, iż dotychczasowe regulacje i nadzór w odniesieniu do rynków finansowych nie są wystarczająco spójne ani w UE, ani na szczeblu międzynarodowym; mając na uwadze, że potrzebna jest zatem reforma regulacji i nadzoru w odniesieniu do rynków finansowych,
- G. mając na uwadze, że kryzys doprowadził do ograniczenia kredytów powodującego podwyższenie cen kredytów dla wielu uczestników rynku; mając na uwadze, że wzrost gospodarczy oraz zatrudnienie są osłabione przez obecne zawirowania na rynkach finansowych,
- H. mając na uwadze, że pośrednictwo na rynkach kapitałowych oraz nowe rodzaje instrumentów finansowych przyniosły korzyści, stanowiąc jednak jednocześnie nowe źródła ryzyka systemowego na świecie,
- I. mając na uwadze, że model „originate-to-distribute” zwiększył konkurencję i ryzyko, jednocześnie jednak osłabił bodźce do oceny i monitorowania ryzyka oraz doprowadził w niektórych przypadkach do niepowodzenia w zakresie due diligence,
- J. mając na uwadze, że nieodpowiednie praktyki, takie jak niewłaściwe zarządzanie ryzykiem, nieodpowiedzialne udzielanie pożyczek i nadmierne zadłużenie (dźwignie finansowe), słabe wyniki due diligence oraz nagła utrata płynności stanowią znaczne

ryzyko dla instytucji finansowych i mogą zagrażać stabilności finansowej,

- K. mając na uwadze, że innowacyjne techniki zaprojektowane z myślą o zmniejszeniu ryzyka w skali mikro oraz same w sobie zgodne z obecnymi uregulowaniami mogą prowadzić do koncentracji ryzyka i powstania ryzyka systemowego,
- L. mając na uwadze, że powinno się zapobiegać szkodliwemu arbitrażowi regulacyjnemu,
- M. mając na uwadze, że należy zagwarantować odpowiedni stopień przejrzystości dla obywateli, inwestorów i organów nadzorczych,
- N. mając na uwadze, że systemy rekompensat, które odzwierciedlają wyniki indywidualne i wyniki przedsiębiorstw, nie powinny wynagradzać nadmiernego ryzyka w krótkim terminie kosztem niezbędnej długoterminowej wydajności i ostrożności,
- O. mając na uwadze, że konflikty interesów, które mogą wynikać z modelu biznesowego stosowanego przez instytucje finansowe, agencje ratingowe oraz firmy audytorskie i prawnicze, muszą być rozwiązywane i monitorowane,
- P. mając na uwadze, że niepowodzenia agencji ratingowych w odniesieniu do złożonych produktów strukturyzowanych oraz błędnego pojmowania znaczenia ratingów przez podmioty rynkowe spowodowały istotne negatywne skutki zewnętrzne i niepewność rynkową; mając na uwadze, że procedury stosowane przez agencje ratingowe wymagają przeglądu,
- Q. mając na uwadze, że rozwiązania samoregulacyjne proponowane przez agencje ratingowe nie zostały jeszcze wypróbowane i są prawdopodobnie niewystarczające, aby sprostać wymogom kluczowej roli, jaką odgrywają w systemie finansowym,
- R. mając na uwadze, że integracji rynkowej, która jest generalnie korzystna, powinno towarzyszyć odpowiednio zintegrowane podejście do nadzoru, co pozwoli uniknąć niepotrzebnej biurokracji i jest spójne z polityką lepszego stanowienia prawa,
- S. mając na uwadze, że Komisja powinna przeprowadzić kompleksową ocenę skutków wniosku legislacyjnego,
- T. mając na uwadze, że Unia Europejska potrzebuje bardziej spójnych i skutecznych uregulowań i środków nadzoru, które byłyby właściwie wdrażane, nie stanowiąc jednocześnie nadmiernego obciążenia, aby złagodzić ryzyko przyszłych kryzysów finansowych oraz zapewnić równe warunki działania w skali transgranicznej oraz między wszystkimi uczestnikami rynku; mając na uwadze, że Unia Europejska powinna odgrywać wiodącą rolę na arenie międzynarodowej, jak również wzmacniać spójne wdrażanie i zbieżność własnych regulacji i nadzoru,
- U. mając na uwadze, że konieczny jest kompleksowy przegląd obecnych rozwiązań regulacyjnych i nadzorczych UE oraz niezbędne są środki służące poprawie globalnej współpracy nadzorczej, obejmujące w sposób skoordynowany ramy adekwatności finansowej, przejrzystość i zarządzanie jako kluczowe wstępne warunki skuteczności rozwiązań regulacyjnych i nadzorczych,

- V. mając na uwadze, że należy dostosować system nadzoru do szczególnych cech branży oraz aspektów już uregulowanych; mając na uwadze, że cele nadzoru rynku finansowego i nadzoru ostrożnościowego poszczególnych instytucji są różne,
- W. mając na uwadze, że przyszłe wnioski powinny uwzględniać negocjacje w sprawie wniosku dotyczącego Solvency II oraz przegląd dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE,
- X. mając na uwadze, że współpraca w zakresie nadzoru musi uwzględniać kwestie krajów trzecich przy nadzorze grup międzynarodowych, jako że większość dużych grup finansowych w Unii Europejskiej, jeżeli nie wszystkie, prowadzi działalność w krajach trzecich,
- Y. mając na uwadze, że w następstwie konkluzji Rady z dnia 3 czerwca 2008 r., 4 grudnia 2007 r. i 9 października 2007 r. realizowany jest już główny program pracy w celu dokonania ukierunkowanych poprawek w ustaleniach dotyczących współpracy w ramach UE w zakresie nadzoru; mając na uwadze, że w Unii Europejskiej i na całym świecie realizuje się szeroko zakrojone programy prac w celu zrozumienia przyczyn zawirowań na rynku oraz odpowiedniej reakcji na nie,
- Z. mając na uwadze, że do jesieni 2008 r. należy stworzyć grupę doradców, w skład której wchodzić będą wszystkie zainteresowane strony (organy nadzoru, organy regulacyjne, przedstawiciele przemysłu, itd.), i która zajmować się będzie długoterminową wizją nadzoru; mając na uwadze, że zadaniem tej grupy powinno być opracowanie projektu i planu działania w zakresie bardziej radykalnych reform długoterminowych zmierzających w kierunku pełnej integracji instytucjonalnej; mając na uwadze, że poza rozwojem struktury nadzoru finansowego grupa ta powinna również zajmować się takimi kwestiami jak jednolite przepisy w zakresie nadzoru finansowego, system gwarancji depozytów i wspólne procedury upadłościowe, które są wspólnie do zintegrowanego systemu w zakresie finansów i nadzoru,
1. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi do dnia 30 listopada 2008 r., na podstawie art. 44, art. 47 ust. 2, art. 55, art. 95, art. 105 ust. 6, art. 202, art. 211 lub art. 308 traktatu WE, wniosku(-ów) legislacyjnego(-ych) dotyczącego(-ych) kwestii poruszonych w szczegółowych zaleceniach przedstawionych poniżej;
 2. potwierdza, że zalecenia te są zgodne z zasadą pomocniczości i z podstawowymi prawami obywateli;
 3. jest zdania, że w odpowiednich przypadkach konsekwencje finansowe postulowanego(-ych) wniosku(-ów) powinny być objęte alokacjami budżetowymi;
 4. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku, Komisji i Radzie oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

**ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI:
SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA W SPRAWIE TREŚCI ŻĄDANEGO WNIOSKU
(ŻĄDANYCH WNIOSKÓW)**

1. Zalecenie 1 - podstawowe warunki wstępne dotyczące skutecznych rozwiązań regulacyjnych i nadzorczych

Parlament Europejski uważa, że akt(y) prawny(-e), który(-e) należy przyjąć, powinien(-ny) regulować, co następuje:

1.1. Środki służące poprawie ram regulacyjnych UE dotyczących usług finansowych:

Ramy adekwatności kapitałowej, w szczególności:

- a) dokonanie zmian zasad dotyczących wymogów kapitałowych poprzez wzmocnienie przepisów dotyczących zarządzania ryzykiem, płynności i narażenia w sposób jednolity i w razie potrzeby antycykliczny w odniesieniu do podmiotów działających na rynkach finansowych oraz zagwarantowanie odpowiednich wymogów kapitałowych dla wszystkich podmiotów działających na rynkach finansowych, uwzględniając jednocześnie ryzyko systemowe;
- b) zwiększenie trwałości ram adekwatności kapitałowej, aby sprostać trudnościom na rynkach finansowych, przy jednoczesnym poszanowaniu uprawnień organów krajowych;
- c) zapewnienie antycykliczności zasad w możliwie największym stopniu;
- d) zreformowanie ramowych zasad, aby poprawić zarządzanie ryzykiem; zagwarantowanie odpowiedniości modeli matematycznych oraz w odpowiednich przypadkach rozszerzenie zakresu scenariuszy i częstotliwości testów obciążeniowych;
- e) zapewnienie odpowiednich wymogów kapitałowych w przypadku złożonych produktów finansowych i ich pochodnych;
- f) zapewnienie jawności pozycji pozabilansowych, strukturyzowanych instrumentów inwestycyjnych (SIV) oraz wszelkich instrumentów wsparcia płynności, a także wymaganie właściwej oceny niesionego przez nie ryzyka, aby uczestnicy rynku byli świadomi istnienia tych instrumentów oraz sposobu ich działania.

1.2. Środki służące poprawie przejrzystości:

- a) Sekurytyzacja: zwiększenie przejrzystości i jasności oraz poprawa przekazywania danych dotyczących złożonych produktów finansowych i procesu sekurytyzacji, z uwzględnieniem aktualnie realizowanych inicjatyw branżowych; zapewnienie, aby proces sekurytyzacji i ratingu kredytowego nie prowadził do nieuzasadnionego wzrostu łącznej wartości sekurytyzowanego produktu ponad wartość związanych z nim aktywów,

- b) Złożone produkty finansowe (CFS): zadbanie o to, aby agencje ratingowe używały spójnej i odpowiedniej terminologii ratingowej, która wyjaśnia różnice między produktami, szczególnie pod względem niestabilności, złożoności i podatności na napięcia rynkowe, uwzględniając jednocześnie konieczność opracowania przez inwestorów procedur oceny jakości produktów strukturyzowanych bez kierowania się wyłącznie ratingami;
- c) Zasady rachunkowości, wycena i polityka cenowa:
 - (i) zapewnienie odpowiedniej procedury księgowej odnośnie do istotnych funduszy sekurytyzacyjnych, aby przedsiębiorstwa i instytucje finansowe nie mogły sztucznie utrzymywać istotnych spółek celowych lub SIV itd. poza bilansem;
 - (ii) zapewnienie, że standardy wyceny i polityki cenowej są odpowiednie dla złożonych produktów finansowych, które to standardy powinny zostać szczegółowo opracowane we współpracy z MRSR i innymi właściwymi organami międzynarodowymi, w szczególności w kontekście MSR 39.
- d) Rynki nieregulowane: zwiększenie przejrzystości rynków pozagiełdowych (OTC) w odniesieniu do ich płynności oraz zajęcie się głównymi źródłami ryzyka systemowego (tj. ryzyka koncentracji kontrahentów), a także w odpowiednich przypadkach stworzenie zachęt dla rozliczania przez uczestników rynku transakcji pozagiełdowych w izbach rozliczeniowych.

1.3. Środki dotyczące zarządzania:

- a) Sekurytyzacja: nałożenie na inicjatorów wymogu oceny i monitorowania ryzyka oraz zapewnienia przejrzystości papierów wartościowych zabezpieczonych długiem lub kredytem hipotecznym, aby umożliwić inwestorom wykonanie odpowiedniego badania „due diligence”.
- b) Systemy wynagradzania: zapewnienie ujawniania przez instytucje finansowe swojej polityki wynagrodzeń, w szczególności pakietów wynagrodzeń i rekompensat dla dyktorów; zadbanie, aby wszystkie transakcje, w których uczestniczy kadra zarządzająca, były jasno wykazane w sprawozdaniach finansowych; dopilnowanie, aby organy nadzoru ostrożnościowego włączały do swojej oceny zarządzania ryzykiem wpływ systemów wynagrodzeń oraz systemów premii i opodatkowania w celu zagwarantowania, że zawierają one zrównoważone bodźce i nie zachęcają do podejmowania skrajnego ryzyka.
- c) System odpowiedzialności korporacyjnej: dopilnowanie, aby stworzono systemy odpowiedzialności przewidujące odpowiednie grzywny i inne kary w przypadku nieprzestrzegania przepisów prawnych dotyczących usług finansowych, co umożliwi zawieszenie osób zarządzających instytucjami finansowymi lub pozbawienie tych osób uprawnienia do pracy we wszystkich sektorach finansowych lub jego odpowiednich działach w przypadku niewypełnienia obowiązków lub w przypadku bezprawnych transakcji;

- d) Agencje ratingowe: środki odnoszące się np. do konfliktu interesów, do systemów zapewniania jakości i do kontroli, w zgodzie z rozważanymi zaleceniami Forum Stabilności Finansowej, Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Regulatorów Rynku Kapitałowego i Europejskiej Grupy Eksperckiej ds. Rynków Kapitałowych dotyczącymi ewentualnego usprawnienia procesów ratingu kredytowego, czerpiąc w odpowiednich przypadkach z doświadczeń związanych z nadzorem audytorów; zwrócenie szczególnej uwagi na: przejrzystość w zakresie metodologii ratingu, założeń i prób obciążenia; możliwość żądania przez organ nadzorczy protokołu korespondencji inicjatora/agencji ratingowej oraz otrzymania informacji w przypadku poważnego zaniepokojenia co do modeli; zagwarantowanie, że agencje ratingowe zapewnią lepsze informacje o poszczególnych charakterystykach złożonych produktów dłużnych, produktów związanych z kredytami hipotecznymi i zadłużenia tradycyjnego oraz że gencje ratingowe stosują zróżnicowane symbole przy ratingu złożonych produktów dłużnych, produktów związanych z kredytami hipotecznymi i zadłużenia tradycyjnego; wspieranie przejrzystości agencji ratingowych, zapewnienie większej przejrzystości w zakresie metodologii i kryteriów dotyczących poszczególnych ratingów złożonych produktów dłużnych, produktów związanych z kredytami hipotecznymi oraz zadłużenia tradycyjnego.

2. **Zalecenie 2 – stabilność finansowa i środki dotyczące ryzyka systemowego**

Parlament Europejski uważa, że akt(y) prawny(-e), który(-e) należy przyjąć, powinien(-ny) regulować, co następuje:

- a) Stabilność finansowa i ryzyko systemowe: stworzenie baz danych, dalekosiężnych scenariuszy, strategii politycznych dotyczących nadzoru ostrożnościowego w skali makro oraz systemu wczesnego ostrzegania, a także zagwarantowanie, że Europejski Bank Centralny (EBC), Europejski System Banków Centralnych (ESBC) oraz Komitet Nadzoru Bankowego ESBC (BSC) będą odgrywały aktywną rolę w ich tworzeniu, opracowywaniu i działaniu; zadbanie o to, aby organy nadzorcze i banki centralne UE dostarczały EBC za pośrednictwem BSC niepubliczne i poufne aktualne zbiorcze informacje ostrożnościowe dotyczące skali mikro, tak aby mógł on spełniać tę funkcję i zapobiegać ryzyku systemowemu;
- b) Regulacje UE dotyczące zapobiegania kryzysom, zarządzania kryzysowego i rozwiązywania kryzysów: w szczególności należy:
- (i) wzmocnić tam, gdzie to konieczne, regulacje dotyczące zapobiegania kryzysom i zarządzania kryzysowego na szczeblu UE, w tym:
- monitorowanie i ocena systemowego ryzyka finansowego na szczeblu UE;
 - wprowadzenie systemu wczesnego ostrzegania i mechanizmu wczesnej interwencji UE w celu rozwiązywania problemu słabych i upadających podmiotów w przypadku, jeżeli chodzi o transgraniczną grupę finansową w UE lub zagrożenia stabilności

- finansowej UE; taki mechanizm powinien być dobrze określony, jasny, zdolny do szybkiego reagowania i zgodny z przepisami UE dotyczącymi pomocy państwa;
- ułatwianie transgranicznego transferu środków w ramach danej grupy w sytuacjach skrajnych poprzez uwzględnienie interesów wierzycieli poszczególnych podmiotów grupy oraz dyrektywy 2001/24/WE;
 - transgraniczne zarządzanie ryzykiem oraz wyjaśnienie zasad dotyczących pomocy państwowej w przypadku kryzysu transgranicznego;
- (ii) wzmocnić regulacje w dziedzinie rozwiązywania kryzysów poprzez poprawę zasad UE dotyczących likwidacji i wprowadzenie rozwiązań dotyczących rozdziału obciążeń pomiędzy państwami członkowskimi w przypadku niewypłacalności w ramach transgranicznych grup finansowych;
- c) zapewnienie wystarczającej koordynacji przepisów UE dotyczących gwarancji depozytowych, aby zagwarantować instytucjom finansowym równe warunki; należy zmienić przepisy UE dotyczące gwarancji depozytowych w celu wsparcia dalszego rozwoju systemów ex ante finansowanych z wkładu wnoszonego przez instytucje finansowe; należy znacznie zwiększyć poziom refundacji oraz zagwarantować dostępność refundacji dla klientów detalicznych w rozsądnym terminie, również w kontekście transgranicznym, w przypadku upadłości instytucji finansowej;
 - d) propagowanie podobnych przepisów dla dla gwarancji ubezpieczeniowych, uwzględniając jednak specyfikę ubezpieczeń i bankowości;
 - e) zapewnienie różnorodności rynku i zachęcenie instytucji posiadających długoterminowe fundusze lub zobowiązania do dywersyfikacji ryzyka związanego z rynkiem i płynnością.

3. **Zalecenie 3 – ramy nadzorcze**

Parlament Europejski uważa, że akt(y) prawny(-e), który(-e) należy przyjąć, powinien(-ny) regulować, usprawniać, integrować i uzupełniać obecnie obowiązujący system regulacyjny i kontrolny poprzez następujące wytyczne:

3.1. Nadzór nad dużymi transgranicznymi grupami finansowymi:

- a) do końca 2008 rozporządzenie wprowadzi wymóg ustanowienia kolegiów nadzorczych dla największych transgranicznych grup finansowych lub holdingów działających w UE; rozporządzenie powinno zawierać jasne kryteria określania transgranicznych grup finansowych lub holdingów, w przypadku których takie kolegia będą obowiązkowe; w przypadku znacznego zaangażowania krajów trzecich należy unikać odrębnych struktur równoległych, a organy nadzorcze krajów trzecich można zaprosić do uczestnictwa w rozsądnym i praktycznym zakresie;

- b) kolegia składać się będą z przedstawicieli krajowych organów nadzorczych zajmujących się nadzorem ostrożnościowym; rozporządzenie powinno zawierać jasne zasady dotyczące krajowych organów nadzorczych, które muszą reprezentowane w obowiązkowych kolegiach, uwzględniające rozmiar rynku danej grupy w państwie członkowskim, wielkość operacji transgranicznych, wielkość i wartość aktywów, w celu odzwierciedlenia skali działalności grupy, dbając o to, aby reprezentowane były wszystkie państwa członkowskie, w których prowadzą działalność spółki matki, spółki powiązane i znaczące oddziały, a także uwzględniając potrzebę zaangażowania organów nadzorczych z krajów trzecich tam, gdzie jest to rozsądne i praktyczne; należy zwrócić szczególną uwagę na wyzwania stojące przed organami nadzoru w szybko rozwijających się gospodarkach; w celu osiągnięcia integracji operacyjnej konsolidujący organ nadzorczy musi posiadać w kolegium pełną moc przywódczą, tj. konsolidujący organ nadzorczy musi stanowić główny punkt kontaktowy dla grup finansowych, zapewniając odpowiedni rozdział obowiązków i odpowiedzialności w ramach kolegium;
- c) kolegium będzie zwyczajowo przewodniczyć konsolidujący organ nadzorczy z państwa członkowskiego, w którym znajduje się centralna administracja lub główne biuro UE danych transgranicznych grup lub holdingów finansowych; konsolidujący organ nadzorczy udzieli pomieszczeń sekretariatowi i zapewni podstawową część jego personelu;
- d) zapewnienie gromadzenia, wymiany i udostępniania odpowiednich informacji wśród członków kolegium i wśród wszystkich zaangażowanych organów nadzorczych w ramach UE oraz zachęcenie do stworzenia rozwiązań umożliwiających maksymalizację wymiany informacji z organami nadzorczymi państw trzecich;
- e) kolegia stanowić będą w odpowiednich przypadkach kwalifikowaną większością głosów w oparciu o zasady i cele, które zagwarantują spójność, uczciwe i właściwe traktowanie oraz równe warunki.

3.2. Struktura nadzorcza UE: komitety trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego

- a) do końca 2008 r. rozporządzenie wzmocni i wyjaśni status i odpowiedzialność komitetów trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego, nadając tym komitetom status prawny wspólny do ich obowiązków, a także skoordynuje i usprawni działania różnych sektorowych organów nadzoru, wzmocni ich kompetencje oraz zapewni odpowiednich pracowników i zasoby;
- b) oprócz zadań doradczych komitety trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego otrzymają zadanie (a także narzędzia i zasoby) zapewnienia i aktywnej promocji spójności nadzoru oraz równych warunków działania przy wdrażaniu i egzekwowaniu prawodawstwa UE; krajowe organy nadzorcze powinny mieć obowiązek realizacji zadań i postanowień komitetów trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego; powinno to

zostać włączone do mandatów krajowych organów nadzorczych, a same mandaty muszą wykazywać większą zgodność między sobą;

- c) komitety trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego powinny przedstawiać roczny program prac; Parlament, Rada i Komisja powinny zatwierdzać roczne plany prac i sprawozdania komitetów;
- d) komitety trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego będą mogły podejmować decyzje kwalifikowaną większością głosów w sposób uczciwy i odpowiedni; procedurę tę należy stosować zarówno w przypadku decyzji dotyczących kwestii spójności nadzoru, jak i w przypadku udzielania Komisji porad w dziedzinie prawodawstwa i regulacji;
- e) komitety trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego powinny:
 - (i) opracowywać procedury dotyczące przedstawiania danych w przypadkach transgranicznych;
 - (ii) wydawać zalecenia w sprawie konkretnych kwestii dotyczących praktyki nadzorczej (w skali makro);
 - (iii) wydawać wytyczne w celu zapewnienia spójności i usprawnienia praktyki nadzorczej kolegiów;
 - (iv) opracować procedury służące mediacji w konfliktach, które mogą wyniknąć pomiędzy członkami kolegium;
 - (v) opracowywać wspólne standardy sprawozdawczości i wymogi dotyczące przykazywania danych dla grup, najlepiej w formacie wielofunkcyjnym, takim jak XBRL (Extensible Business Reporting Language);
 - (vi) reprezentować UE w międzynarodowych sektorowych organach nadzorczych, takich jak Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych;
 - (vii) ustanowić procedurę okresowej oceny panelowej dla każdego kolegium w celu zapewnienia spójności procedur w kolegiach; ocenę panelową powinna przeprowadzać wspólna grupa składająca się z komitetów trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego i Komitetu Nadzoru Bankowego ESBC (BSC), który zapewni perspektywę ostrożnościową w skali makro, niezbędną do zapewnienia ścisłej współpracy między organami nadzorczymi i bankami centralnymi oraz do skutecznego zarządzania w sytuacjach kryzysowych;
- f) przewodniczący komitetów trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego powinni spotykać się regularnie, aby wzmocnić spójności i współpracę międzysektorową między trzema komitetami trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego;
- g) razem powinni oni:
 - (i) koordynować pracę komitetów trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego;
 - (ii) przedstawiać wspólne dane i statystyki;

- (iii) współpracować z BSC i EBC w celu koordynacji kwestii związanych ze stabilnością finansową;
 - (iv) opracować tam, gdzie to konieczne, odpowiednie ustalenia dotyczące działań w przypadku konfliktów, jakie mogą wyniknąć między krajowymi lub sektorowymi organami nadzorczymi uczestniczącymi w kolegiach lub też między komitetami trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego;
 - (v) propagować na przyszłość europejską kulturę nadzorczą, która jest stabilna i trwała oraz przyczynia się do lepszej integracji i koordynacji na szczeblu międzysektorowym i transgranicznym;
- h) opracowanie silnej i trwałej struktury nadzoru, która przyczynia się do lepszej integracji i koordynacji na szczeblu międzysektorowym i transgranicznym.

3.3. Mechanizmy w zakresie stabilności finansowej UE:

- a) do końca 2008 r. wniosek wprowadzi obowiązek określenia struktur dla kontroli stabilności finansowej na szczeblu UE; struktury te powinny zapewnić skuteczne gromadzenie i analizę informacji ostrożnościowych dotyczących skali mikro i makro w celu wczesnego zidentyfikowania potencjalnych zagrożeń dla stabilności finansowej, zintegrowane ze światowymi pracami w zakresie stabilności finansowej; struktury te powinny umożliwić organom nadzorczym i bankom centralnym w UE szybką reakcję oraz stworzenie sił szybkiego reagowania w przypadku sytuacji kryzysowych ze skutkami systemowymi dla Unii Europejskiej;
- b) struktury kontrolne powinny przede wszystkim mieć na celu wzmocnienie horyzontalnych powiązań między polityką makroekonomiczną a nadzorem rynku finansowego; konieczne w związku z tym jest wzmocnienie roli EBC; należy rozwijać procedury współpracy i wymiany informacji między komitetami trzeciego poziomu procedury Lamfalussy'ego a ESBC/BSC;
- c) wśród szczegółowych kwestii do omówienia znajdują się:
 - (i) ustanowienie odpowiedniego systemu gromadzenia i wymiany danych dotyczących nadzoru;
 - (ii) analiza i opracowywanie tych danych;
 - (iii) tworzenie procedur przekazywania i gromadzenia danych poufnych;
 - (iv) zapewnianie sygnałów wczesnego ostrzegania przed siłami, które mogą zagrażać stabilności systemu finansowego;
 - (v) przyjęcie mechanizmów szybkiego reagowania w przypadku zagrożenia stabilności finansowej;
 - (vi) reprezentowanie Unii Europejskiej w międzynarodowych organach nadzorczych, takich jak Forum Stabilności Finansowej, oraz zidentyfikowanie unijnego odpowiednika podmiotów nadzorczych istniejących w innych częściach świata.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.9.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 26 - : 1 0 : 14
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mariela Velichkova Baeva, Pervenche Berès, Sebastian Valentin Bodu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, David Casa, Christian Ehler, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Joseph Muscat, John Purvis, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Ieke van den Burg, Cornelis Visser, Sahra Wagenknecht
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Daniel Dăianu, Harald Ettl, Ján Hudacký, Piia-Noora Kauppi, Baroness Sarah Ludford, Thomas Mann, Poul Nyrup Rasmussen, Kristian Vigenin
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Florencio Luque Aguilar